

Diplomaátadás, tisztavató

Diplomakiosztó és tisztavató ünnepséget tartottak csütörtökön a Belügyminisztérium művelődési házában. Az ünnepélyes eseményen — amelyen megjelent Péter János rendőr vezérőrnagy, belügyminiszter-helyettes — az Ybl Miklós Műszaki Főiskola tűzvédelmi szakán idén végzett 25 hallgatónak adták át diplomát.

A Himnusz elhangzását és a belügyminiszter parancsának ismertetését követően azok, akik a jövőben hivatásos tűzoltóként tevé-

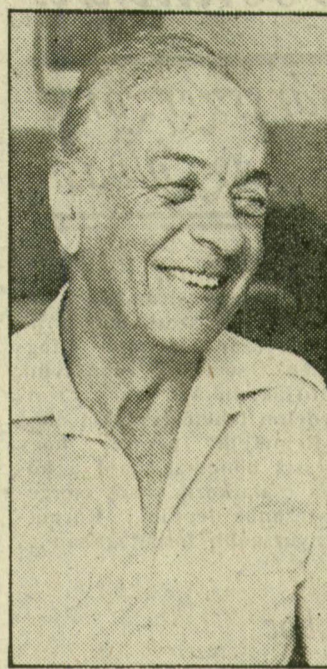
kenykednek, tisztai előléptést kaptak. A tisztai fogadalmatétel, és a BM tűzoltóság országos parancsnokának parancsa után Blészity János százados, a főiskola tűzvédelmi tanszékének vezetője ünnepi beszédében többek között emlékeztetett arra, hogy három esztendővel ezelőtt kezdődött meg a főiskolán a tűzvédelmi üzemmérnöki képzés. Napjainkban az ipar, s különösen a vegyipar mind korszerűbb technológiákat alkalmaz,

amelyek közül számos tűz- és robbanásveszélyes. Mind-az egyre bonyolultabbá teszi a tűzoltók munkáját; az emberek életének és testi épségének megóvása, a társadalmi és a személynélküljoni védelme ma már csak magas színvonalon képzett tűzvédelmi szakemberekkel oldható meg.

A hallgatói és oktatói kitüntetések, valamint jutalmak átadása után az ünnepség az Internacionálé hangjaival ért véget. (MTI)

Nyugdíjban, nyugtalanul

Fehér abrosszal terített asztalok, halk cigányzene, ünnepélyes pillanatok. „Főnök, elmész, ez nem lehet igaz!” — mondja a csinos pénztárosnő, és egy pusztinyom Odry Lajos homlokára. A mindig vidám és fiatalos fiókgazgató meghatódik. De szomorúságot csak pillanatilag lehet az arcán felfedezni. Aztán az élet ugyanolyan szilaj lánggal lobog tekintetében, mint tíz vagy húsz évvel ezelőtt. Húsz éve ismerem, akkor úgy mutatták be, az „örökifjú Odry”. A két évtized alatt semmit nem változott, ma is fiatalos, de az elmúlt héten, 63 éves korában nyugdíjba ment. Az OTP Csongrád Megyei Igazgatóságán ő a korelnök, hiszen 42 esztendővel ezelőtt lépett be az OTP elődjének, a Szeged-Csongrád Takarékpénztárnak kapuján, és több mint egy emberöltőn keresztül hűséges maradt a szakmához. Négy évtizedig senki nem dolgozott a megyében az OTP-nél. Perjesi László igazgató megkülönböztetett hangsúllyal köszönte meg ezt a hűséget. Töle jutalmat, elődjétől, a korábbi igazgatótól, Török Lászlótól — aki nyugdíjas éveiben festegetni kezdett — egy szép képet kapott emlékébe.

ként mondom, mert kitűnő munkatársakkal dolgoztam együtt. Kötetnyi irodalma van a vezetés tudományának, engem azonban leginkább az vezérelt, amit édesapám mondott, amikor sorakatonaként a frontra mentem. Bizarrra dolog a frontot és a főnökséget együtt lehetni, de akkor édesapám úgy búcsúzott tőlem, lehet, hogy többet nem látjuk egymást, azonban egyet tanulj meg egész életre, mindig ember legyél és emberségesen viselkedjél. Bölcs szavai még ma is a fülemben csengenek. Akin tudtam, mindig segítettem, és munkatársaimmal a legteljesebb bizalom légkörében működünk együtt.

— Az ön szakmájában alapvető dolog a bizalom, mondana példát, milyen következményei lehetnek, ha ez hiányzik?

— Szerencsére nincs olyan sztorim, amivel a negatív eseteket sorolhatnám. Az OTP tisztelt ügyfelei talán csak a banktitokról tudnak, amelyet a takarékpénztár minden dolgozójának meg kell őriznie. A belső ügymenetrol keveset sejtjenek. Pedig szinte mindegyik kolléga kezén naponta százezer forintot mennek keresztül. En a forgószínpad elve alapján szerveztem meg a munkát. Ez a szisztéma még több bizalmat kíván. Mindenki váltva mindent csi-

nált. Természetesen arra is kellett ügyelni, hogy például a takarítónő ne legyen unokatestvére valamelyik bérelszámolóknak. Ez is alaptörvény, a bizalomnak ilyen kötelező külső formái léteznek.

— Elnöiesedett ez a szakma, milyen munkaerő a gyengébb nem?

— Szorgalmasabbak, mint a férfiak, igaz, maganéletükben sokkal több a gond, hiszen a gyermeknevelés súlya nagyrészt az ő vállalkait nyomja. De rugalmas munkaszervezéssel minden probléma megoldható.

— Az Aradi vértanúk téri fiók akkor is teljesítette a tervet, amikor a többi 70-80 százalékosan hozta az eredményt. Mi a titka a jó üzletnek?

— Többek között, hogy hol található az intézmény. Az Aradi téri, a város legforgalmasabb pontján fekszik. Azonkívül a hivatali szobám ajtaja mindig és mindenki előtt nyitva volt. Olyan nem történt meg, hogy ne intéztük volna el az ügyet.

— Egy kívülállóknak az ön szakmája rideg, hivatali foglalkozás. Es ön csodálattal beszél munkájáról.

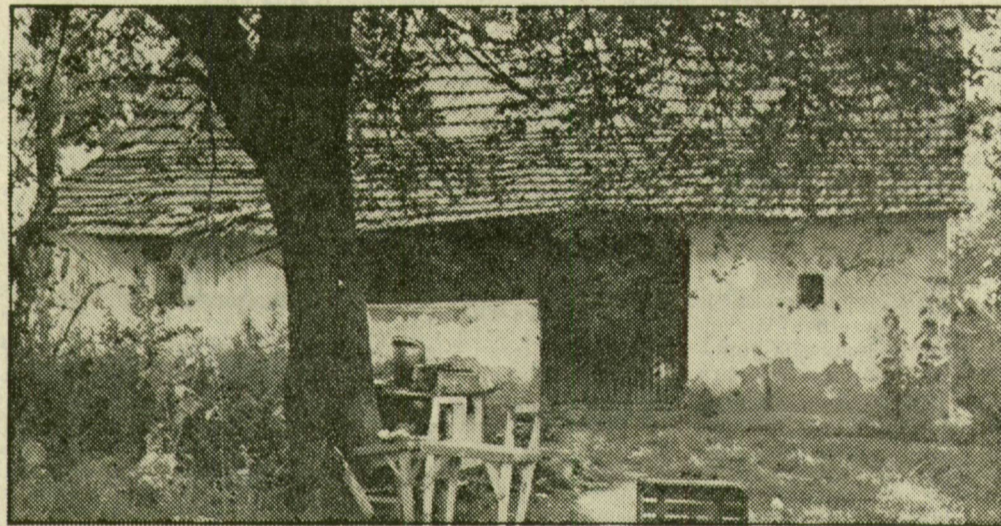
— Azért volt szép feladat az egység, mert emberekkel kellett foglalkozni. Nemcsak gyermekeimet neveltem arra, hogy szeressék az embereket, hanem munkatársaim körében is ezt a szellemet honosítottam meg. Azt hiszem, sikerrel, s akkor már nem volt hiábavaló a négy évtizedes munkám. Mert nincs nagyobb boldogság a földön a szeretetnél.

A búcsúztatás utáni első napon Odró Lajossal a korzón találkozom. Említettem, biztos nem fog unatkozni, hisz hallottam arról, egy tucat helyre hívják pénzügyi tanácsadónak. Nem szólt semmit, órájára nézett. Aztán megjegyezte: „ilyenkor már bent szoktam lenni”. Majd egy percre csend telepedett közénk. Megtörve a kínos hallgatást, egy viccet mondtam, nagyot nevetünk, de tekintete nem tudta előttem eltitkolni, milyen nyugdíjasnak lenni — nyugtalanul.

Halász Miklós

Kissori évtizedek (8.)

Magánvélemények, közerkölcsök

Ilyen tanya is van...

„Ma dolgozik, holnap, holnapután iszik.”

Szögi Mihályéknak rossz tapasztalatuk van a tömegkommunikációról. A hetvenes évek elején, amikor az ásvóthalmi boszorkányüldözés országos port kavart, filmet forgattak a község tanyavilágáról. Hozzájuk is beállítottak a tévések, föl is vettek vagy negyedórás beszélgetést, de abból aztán egy kocka sem került adásba. Nyilván a gombhoz akarták varrni a kabátot, s az elmaradottságot illusztrálni. Őket valószínűleg nem találták elég elmaradottnak, inkább kihozták egy hibbant öregasszonyt a szociális otthonból odaállították az omladozó tanyájára, hogy hitelesebb legyen a boszorkányos sötétség.

A kissoriaknak erős az önértékük — mondja Uhrin Györgyné pedagógus. — Akkor is elhatárolták magukat a boszorkányüldőtől, azt mondták, Kissor az Kissor, nem Körösér.

Megígérték a kissoriaknak: nem vezetnek előítéletek, az igazságot próbálom leírni róluk, ahogyan elmondják, és ahogyan látom, jót is, rosszat is.

— Mennyi bánatot és rendtelenséget okoz az ital — sóhajt Bíró Józsefné. — Eszes embereket tönkretesz. Nincs ma már napszámós, aki van, az is csak itallal dolgozik. Húszforintos órábér, legalább egy liter bor. Inkább nem kérnek enni. Ma dolgozik, holnap, holnapután iszik. És mi van, ha elfogy a pénz? Voltak, akik elmentek a szomszédokba, beütötték a pinceajtót, hogy borhoz jussanak. Mikor meg józanok, eszes, segítőkész emberek — csak ritkán van olyan.

A tanácsnál is okoznak bajt, elvonókúrára nem akarnak menni, Aki odavolt, hazahozta ugyanott folytatta, ahol abbahagyta. Uhrin Györgyné meséli, sokan isznak mérget, főként növényvédőt szert ásvóthalmon, s Kissor sem kivétel.

— Miért? Miféle el nem ért vagy, hiányérzet van az emberekben?

— Nem vagy ez, én azt hiszem. Az ital. Egyre többet isznak az emberek. Megromlik a családi élet.

El nem válnak, de tönkremennek a kapcsolatok a családtagok között. A bor megterem minden tanya körül. Amikor valaki már nagyon belemerül, lesüllyed, úgy érzi, nincs kiút, akkor issza meg a mérget. Amikor egy tiszta pillanatában föléri, mennyire elállatiasodott. Vagy öngyilkos lesz az, aki szenved az alkoholistától. Volt egy asszony, három gyerek maradt utána, amikor megmérgezte magát. Az ura újra nősült, de folytatta, ahol abbahagyta. Két évre rá a második asszony is megitta a mérget.

— Régen végig nem mert volna menni egy lány biki-niben az úton — mondja Szögi Mihályné. — Még ha véletlenül rányitottak volna olyan kis ruhában, akkor is lesült volna a bőr a képéről szégyellettében. Ez a világ megszűnt: ma biki-niben szedik a paradicsomot.

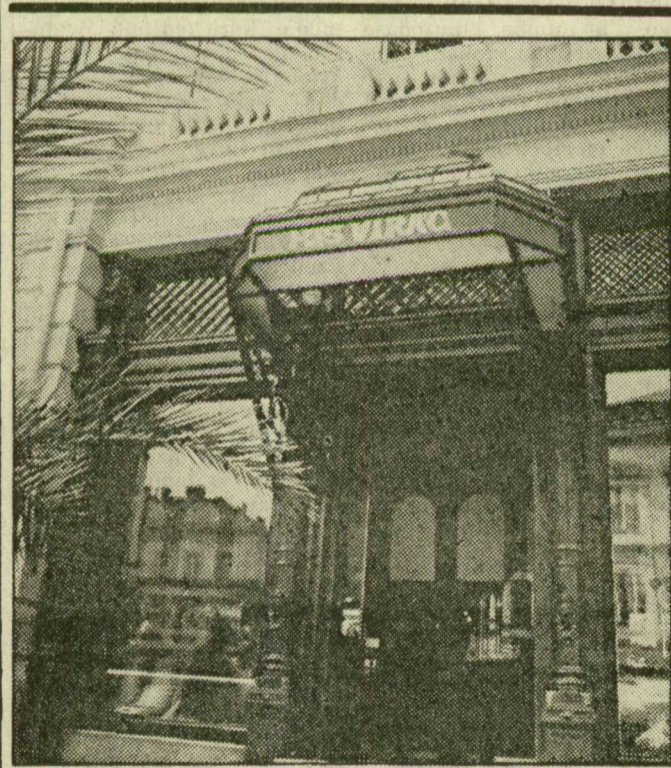
— Nagyon megszűnték régen a megesett lányokat — meséli Uhrin Györgyné. — Azt mondták, lány, hát hogy nem tud vigyázni. Volt, aki nem is mert hazajönni, oda-maradt Szegeden. Ebben is változott a világ. Egy volt tanítványom negyedikes gimnazista korában maradt úgy. Acsarkodott az anyja, hogy menjen, amerre lát, ne is lássa többé, amiért ilyen szégyent hozott rájuk. Úgy beszéltek le a többiek: nem szabad ezt így. Befogadták a lányt is, a gyereket is, férjhez ment azóta, úgy tudom, jó házasságban él.

— Ha most volnék húszéves, talán én is azt mondanám, amit a mostani fiatalok — mondja Bíró József. — De beteg öregember vagyok, és úgy látom, jobb volt, mikor tisztelték a kort a fiatalok. Járok a kórházba, nem hogy azt nem mondják, üljek le, olyan toladokással vannak a buszon ezek a bejáró iskolások, majd föllökik az embert. Azt mondják, ők is fizettek a jegyért, nekik is annyi joguk van leülni, mint az öregnek. Hát ebben látom én a hibát: aki nem tiszteli a másikat, az azt sem várhatja el, hogy őt tiszteljék. Ezért van az a sok válás is. Semmi az ma-napság, ma összeházaso-

dunk, holnap elválnak. Nem fejelem ki az embereket, nem néznek el egymásnak semmit. Nem tudnak lemondani a másik kedvéért semmiről. Hiába van feleségük, meglátnak egy másik fiatal nőt, akkor uccu, azzal.

Bár van néha kivétel is. Mesélik, volt arra egy fiatalasszony, az mindenáron válni akart a férjétől. Kijárt a katonához, a figyelőhöz. Aztán, mikor már sokat próbált, meggondolta magát, hogy mégsem válik, a másik sem különb egy szemmel sem.

Tanács István
(Folytatjuk.)

Schmidt Andrea felvétele

Új cukrászda és fagyfaltozó hivatalos átadására került sor tegnap, csütörtökön délután a Klauzál tér 8. alatt. A 250 négyzetméter alapterületű vendéglátóhelyet a Virág cukrászdával szemben alakították ki. A HungarHotels legújabb egysége a világhírű szomszéd testvére. Bájos neve: Kis Virág. A reprezentatív helyiséget a Csomitérv kollektívája tervezte. (Építész Rohács László, belső építész Szekeres Mihály). A kivitelezést a Csomiép végezte. A szép cukrászdát Lapis András szobrászművész, Szentágotai Dezső iparművész, Halmágyi Sándor üvegtéchnikus munkájára tette dekoratívvá. A mives előtetőt Selmecei Ernő lakatos készítette. A Déltex volt raktárának átalakítása négy és fél millió forintba került. A hivatalos átadáson Gyökössi Gyula, a HungarHotels vezérigazgatója köszönte meg a közreműködők munkáját. A hangulatos üzletet a nagyközönség a műszaki próbaüzem után látogathatja.

Láttam, hogy...

...mindazoknak, akiknek ezekben a napokban egyetlen házi feladatuk van, s ez pedig a város rendjéért minden lehetőséget megtenni, szóval ők komolyan veszik a megbízást. Gondolnák-e például olvasóink, hogyha a Dóm téren befejezik a díszletek festését, hypóultrás vízzel és kefével fogják felszórni a nézők taposta aszfaltot? Vagy, hogy már megszervezték azt a csapatot, amelyik a főpróbák és előadások est-téin az Aradi vértanúk terén a villamosok zárt pályáját körforgalmi úttestté alakítja — néhány tiltó tábla letakarásával?

Láttam pedig a serénykedésnek más, máris kézzelfogható eredményeit tegnap délelőtt, amikor a városgondnokság, az útfelügyelet, a tanács építési és közlekedési osztálya, meg a városgazdálkodási vállalat illetékeseinek társaságában a tanácselnök helyettese, Csonka István elment „szemlézni”, hol is van még szükség sürgős beavatkozásra.

Észrevették persze az eddigi erőfeszítések hatását is. Azt, hogy a személgűjtő autók személyzete a Belvárosban a kapualjak alá rejti a kiürült kukákat, hogy a főútnalakat kísérő zöldsávok fűvét vagy már lenyírták, vagy épp most kaszálják. Igaz, kissé gyűrötten, de már helyükre kerültek a dekorációs zászlók is — majd kivásalódnak a legközelebbi esőben...

Apropó, eső. Jó szolgálatot tett a csütörtök hajnali zivatar — tisztára mosta a várost. Nem örült persze mindenki ennek: a Roosevelt téri szökőkút medencéjét tegnap festették volna, de a vizes beton „közbeszólt”. No, majd a jövő héten! Aki egyébként járt arrafelé, láthatta: szép formájú, barnára pácolt, fehér lábú új padok vizsgáznak a városlakók előtt: remélhetőleg megnyerik a tetszésünket, s vigyázunk is ép-ségükre. Nem olcsók ugyanis, 7-8 ezer forintba jön darabja...

Mint ahogy nem olcsók a mostanihoz hasonló tisztasági akciók sem. Mielőtt a nyílt utcán kiürítjük hát autónk csikktartóját, sorsára hagyjuk a leejtett üveg cserepeit, ugyan, gondoljunk arra, hogy az utcaseprők s munkagépeik meghatározott program szerint járnak a város útjait s hogy mindennek ára van!

P. K.